

[Oluf Pedersen.]

op, men vi kan faa Udgifterne ned, naar vi sørger for at faa et tilsvarende Prislefald paa Driftsomkostninger og Leveomkostninger som det, der er sket paa de Varer, der købes i Udlandet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg vil gerne sige to Ting til den højtærede Landbrugsminister. Den ene er, at det selvfølgelig er svært at forøge og forbedre vore Afsætningsmuligheder i Udlandet — det vil ingen bestride —, og at det ogsaa er svært paa Hjemmemarkedet ved Statsforanstaltninger at hæve Landbrugsproduktionens Priser. Men jeg vil hævde, at den højtærede Regering baade i sin Handelspolitik og i sin Politik med Hensyn til at hæve Landbrugets Priser paa Hjemmemarkedet til Stadighed har øvet en Modstand, som har gjort det endnu sværere at naa de Maal, der tilstræbtes. Handelspolitisk har man administreret Valutaordningen saaledes, at det Vaaben, som var tænkt som eksportpolitisk Vaaben, fortrinnsvis er blevet et industripolitisk Beskyttelsesmiddel for Hjemmeindustrien paa Bekostning af Mulighederne for Landbrugs-eksporten og for Industrieksporten; og med Hensyn til Ordningen for Hjemmemarkedet, som skulde hæve Priserne, saa ved vi alle, at det havde været muligt at opnaa langt effektivere Ordninger, hvis den højtærede Regering ikke stadig havde øvet passiv Modstand derimod.

Jeg indrømmer den højtærede Landbrugsminister, at man ved Prishævning paa Fødemidler vil naa et Punkt, hvor Forbruget reagerer. Det er klart, men det er et Problem, som alle ansvarlige Statsledere maa tage Hensyn til, hvor som helst man forøger f. Eks. de fiskale Toldsatser paa Importvarer og Forbrugsvarer. Hvis man forhøjer Tolden paa Kaffe og Te, kan man naa et Punkt, hvor Forbruget reagerer, og det, man vil opnaa for Staten, forøget Indkomst, svigter, fordi Forbruget svigter. Paa samme Maade kan man her med Hensyn til Landbruget komme til et Punkt, hvor det, man vil opnaa, forøget Rentabilitet for Landbruget, svigter, fordi Forbruget svigter. Jeg tror, at man i Frankrig er naaet til dette Punkt paa Grund af de fantastisk høje Priser paa Landbrugsprodukter; men vi er saare langt fra at være naaet til det Punkt her i Landet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Den højtærede Landbrugsminister siger, det er en farlig Politik at søge at sætte Hjemmeprisen paa Varerne op, saa at den kommer en Del over Eksportprisen, da det let kan betyde, at man faar mindre Afsætning. Og som Eksempel nævnte Ministeren Smørprisen i 1929 og sagde, at hvis vi gik til en saadan Pris nu, vilde det gaa helt galt. Ja, det kommer an paa, om man vil betale Produktionsprisen til de Mennesker, der laver Smør! Der er mange Steder, hvor man har indskrænket eller forbudt Margarineproduktionen, men det har Regeringen her i Landet jo ikke villet være med til endnu, skønt der er Røster inden for dens egen Lejr, der hævder, at det vilde være klogt at gøre det. Men hvis man nu bliver staaende ved det, at det er en farlig Politik — jeg vil nu hellere sige: en vanskelig Politik, saaledes som den sidste ærede Taler sagde, for den er ikke let —, saa maa man da sætte al sin Kraft ind paa at faa Udgifterne for det Erhverv, der ikke kan faa sin Produktionspris, nedsat, saa maa man have Skattebyrden ned. Og den Skat, der trykker haardest, det er den, om hvilken Ministeren selv en Gang sagde, at den falder lige haardt paa fattig og rig, nemlig Skatten paa fast Ejendom. Denne Byrde maa lattes! Det er en Skat, der betales forlods, uden Spor af Hensyn til Rentabiliteten i Erhvervet. Og dernæst maa vi have Renten ned — det er vi i Gang med. Og endelig maa vi ogsaa have Lønningerne ned — saa kan Ministeren for øvrigt tale, saa længe han vil, om, at Landbruget skambyder sine Arbejdere, saaledes som Ministeren sagde her, den Minister, der staar i Spidsen for det Erhverv, der har de ringest mulige Produktionsvilkkaar. Den Løn, Landbruget betaler sine Arbejdere, er højere, end hvad Erhvervet kan bære. Jeg vilde inderligt ønske, der kunde betales mere, men Landbruget betaler allerede i Øjeblikket en Løn, der ligger over, hvad Landbruget kan bære. Jeg synes derfor, Landbrugsministeren skulde være den sidste til at tale om, at han vil værne Arbejderne mod at blive skambudt. Jeg skal saa blot henvende to Ord til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen — mere kan der ikke blive Tid til. Det ærede Medlem siger, at han har været med til at forhøje Priserne. Ja, men for lidt! Lad os f. Eks. tage Kødets. Den højtærede Landbrugsminister har oplyst herfra, at Kødprisen, før Krisen satte ind, var 55 Øre pr.